

*Confraria de la Mare de Déu
de Montserrat*

Gra d'encens, 2018 *Confraria de la Mare de Déu* *de Montserrat*

*Santuari
de Montserrat*

Montserrat, 1 d'abril de 2018.

Estimat Confrare:

Aquest fulletó que tens a les mans, i que es titula *Gra d'Encens*, és una proposta de material per a la pregària que des de Montserrat volem fer arribar als confreres periòdicament, especialment per a la festa de la Mare de Déu de Montserrat.

Per què en diem *Gra d'Encens*? L'encens, que és la resina d'un arbre que creix a l'Àràbia, ha estat des de l'antiguitat un perfum molt apreciat. Normalment presenta la forma de petits grans que, quan es posen damunt de carbó encès, desprenen el seu perfum. L'Antic Testament és ple de referències a l'ús de l'encens en el culte a Déu.

Els cristians n'hem mantingut aquest ús en la litúrgia, com a ofrena a Déu i com a veneració de l'altar, de les imatges sagrades i dels ministres i del poble, que ens són presència de Déu. També a Montserrat es fa servir sovint l'encens.

En aquest primer *Gra d'Encens* hem volgut posar-hi els dos elements més típics de la pregària a la Mare de Déu aquí a Montserrat: la Salve i el Virolai. A més, hi hem afegit una *Oració del Confrare de Montserrat* que voldríem que tots els confreres poguessin fer seva.

Que la festa de la Mare de Déu de Montserrat sigui per a tots els membres de la Confraria un dia de joia, i que aquest primer *Gra d'Encens* porti a la teva vida la bona olor del Crist.

P. Joan M. Mayol, Director de la Confraria.

Montserrat, 1 d'abril de 2018.

La festa de la Mare de Déu de Montserrat uneix cada any tots els qui tenim en aquest Santuari un punt de referència personal. Montserrat, muntanya, santuari, monestir, s'enriqueix dels significats que té per cadascuna de les persones que s'hi apropen al llarg de la seva vida.

Els confreres de Montserrat teniu un lloc d'excepció dins d'aquesta multitud que té en la devoció a la Mare de Déu i en la identificació amb els ideals de Montserrat un referent religiós, espiritual i humà. Formeu, amb els monjos, els escolans i els oblats la família del nostre santuari i participeu, de lluny estant, de la seva vida i de la seva pregària.

Des de Montserrat, voldríem que la festa del 27 d'abril se celebrés d'una manera especial en tots els centres de la nostra Confraria, i que tots els confreres s'unissin aquest dia molt especialment a la festa de la nostra Patrona. És per això que us fem arribar aquesta proposta de pregària, que desitgem que us ajudi.

Que tots plegats tinguem una molt bona festa de la Mare de Déu de Montserrat. Que ella pregui per nosaltres el Crist.

+Josep M. Soler, Abat de Montserrat.

La Salve Montserratina

L'antífona major Salve Regina, escrita en època medieval, és la més popular de les que l'Església llatina adreça a la Mare de Déu. És així, que el papa Gregori IX la va afegir, el 1250, al final de la pregària de Completes, la última que els cristians fem cada dia, tot donant gràcies a Déu pel dia passat i encomanant-nos a Maria davant de la nit que s'apropa, de la malaltia i de la mort.

A Montserrat, aquesta salutació a la Mare de Déu es canta, no una, sinó tres vegades al dia: a la una la canten els escolans, després de Vespres escolans i monjos, i després de Completes els monjos.

Antigament els escolans la cantaven cada dia a la tarda, després del Rosari, juntament amb el Magnificat i els Goigs de la Mare de Déu, costum que es va mantenir fins a la supressió del monestir, el 1835.

Amb la comunitat i l'escolania dispersats, i el monestir en ruïnes, el G. Capderrós va aparedar les portes del monestir, per evitar que les destruccions continuessin, i s'hi va quedar a viure tot sol. Poc després se li uní el P. Jacint Boada, que era músic, i que començà a ensenyar de solfa a un nen, fill d'una casa propera, que li feia d'escolà. El P. Boada compongué alguna Salve i cada tarda, a posta de sol, el cant de la pregària a la Verge trencava el silenci de l'església abandonada. Així va començar el costum de cantar la Salve alternadament entre monjos i escolans cada dia després de Vespres.

Més endavant, amb la restauració de la vida monàstica a Montserrat, molts compositors han escrit sobre els versets que canten els escolans, alternats amb el gregorià. Encara avui s'estrenen noves versions que, amb una estètica i un llenguatge diferent, continuen aquesta antiga tradició, nascuda en un moment de gran dificultat, en el qual tres persones soles van saber mantenir i renovar una tradició secular de culte i pregària.

Nosaltres, que ens sentim hereus d'aquesta tradició, i som membres d'una mateixa comunitat de fe, confreres, monjos, escolans i tots els pelegrins, podem cantar amb goig i agraïment aquesta antífona tan estimada.

5.
S Àlve, Regína,* máter mi-se-ricórdi-ae : VÍ-ta, dulcé-
do, et spes nóstra, sálve. Ad te clamámus, éxsu-les, fí-
li- i Hévae. Ad te suspi-rámus, geméntes et fléntes in hac
lacrimárum válle. E-ia ergo, Advocáta nóstra, illos tú-os
mi-se-ricórdes ócu-los ad nos convérte. Et Jésum, benedí-
ctum frúctum véntris tú-i, nóbis post hoc exsí-li-um ostén-
de. O clémens: O pí- a : O dúlcis* Vírgo Ma-rí- a.

El Virolai

Enguany, amb el lema *Sota la vostra Protecció*, volem meditar i pregar el do que Déu ens ha fet, donant-nos a Maria com a Mare. Aquest do del Senyor està unit al misteri de l'amor redemptor de Jesús, que en el calvari donà Maria per mare al deixeble estimat, i a aquest com a fill a Maria.

La maternitat de Maria sobre tots els cristians ha estat donada per Jesús des de la creu. Mossèn Cinto Verdaguer, el gran poeta de Montserrat, lliga aquest misteri evangèlic amb la nostra santa muntanya quan, en els *Goigs de Nostra Senyora de Montserrat*, diu:

*Quan Jesús en creu expira,
angelets amb serra d'or
serraven vostra cadira,
gentil reina de l'amor;
vos la feren tan hermosa
que hi seguéreu de bon grat.
Mirau-nos sempre amorosa,
Princesa de Montserrat.*

També de la mà de Mossèn Cinto, la devoció montserratina ho ha plasmat en la primera estrofa del Virolai, que uneix poèticament el record bíblic del calvari i la llegenda popular de la troballa de la santa Imatge:

*Amb serra d'or els angelets serraren,
eixos turons per fer-vos un palau.
Reina del cels que els serafins baixaren,
deu-nos abric dins vostre mantell blau.*

Nosaltres quan cantem la primera estrofa del Virolai, encara que no se'n faci menció explícita, recordem el moment suprem de la creu en el qual Jesús ens dona Maria per Mare.

Arrelats en aquesta bella tradició que el nostre poeta va saber glossar, i units a tots els cristians que, des dels inicis de l'Església, s'encomanen a la pregària i la intercessió de la Mare de Déu, us proposem de cantar un cop més el Virolai de la Mare de Déu de Montserrat, com a acció de gràcies al Crist, que a la creu ens va donar Maria per mare, i que la va voler al seu costat a la glòria del cel com també ens hi vol un dia a nosaltres.

Música: J. Rodoreda
Lletra: J. Verdaguer

Tornada *Moderato maestoso*

f Ro - sa d'a - bril, Mo - re - na de la
 ser - ra, de Mont - ser - rat es - tel: il - lu - mi -
 neu la ca - ta - la - na ter - ra, gui - eu - nos
 cap al Cel, gui - eu - nos cap al Cel.

Estrofa *Andante espressivo*

p Amb ser - ra d'or els an - ge - lets ser -
pp ra - ren, amb ser - ra d'or, ei - xos tu - rons per
 fer - vos un pa - lau, per fer - vos un pa - lau.
 Rei - na del Cel que els se - ra - fins bai -
pp xa - ren, Rei - na del Cel, deu - nos a - bric dins
 vos - tre man - tell blau, dins vos - tre man - tell blau.

Oració dels confreres de Montserrat

Santa Maria de Montserrat,

Mare estimada del Redemptor i Mare nostra,
 que des de la vostra santa muntanya,
 vetlleu amorosa pel nostre poble
 i per cadascun dels fills d'aquesta terra consagrada a vós.

Com a confreres vostres

us oferim l'obsequi de la nostra devoció i estima,
 el compromís de fer conèixer
 la glòria que us embolcalla i la gràcia que us il·lumina
 i us fa, enmig dels afanys i dels sofriments dels homes,
 signe de consol i d'esperança.

Vetlleu per la vostra casa de Montserrat,

feu que no hi manquin mai homes que, deixant-ho tot,
 es donin al Crist com a monjos
 que serveixin amb caritat tots els pelegrins,
 i que siguin un exemple de compromís i de fe.

Protegiu també els escolans i les seves famílies,
 que el seu cant continuï ressonant a Montserrat.

Empareu els qui, amb el seu treball,

fan de Montserrat una casa oberta i acollidora per a tothom.

Acolliu les pregàries de tots els pelegrins que s'hi apropen;
 que, visitant-vos-hi a vós, les seves vides siguin visitades
 per Déu misericordiós.

Que la gràcia que per vós ens fou retornada

davalli també sobre els esportistes, els estudiosos,
 i tots els qui visiten Montserrat.

Beneïu les nostres famílies amb el do inestimable de la concòrdia.

Escolteu la nostra oració pel nostre poble i pel món sencer.

Assistiu-nos treballant entre els pobres i els malalts.

Acolliu la nostra pregària pels difunts i pels qui els ploreu.

Empareu-nos en la temptació

perquè sapiguem respondre amb el vigor de la fe.

Auxilieu-nos en el cansament

perquè no faci estada en nosaltres la desídia.

Defenseu-nos en les nostres caigudes

perquè ens aixequem amb promptitud

i sosteniu el nostre ànim en la pràctica del bé.

Amb vós entrà al món l'alegria de l'Evangeli,

feu-nos transmissors d'aquesta joia que renova el cor dels homes

i beneïu, com a Mare piadosa,

a tots els membres de la vostra Confraria,

amb la felicitat i la pau de les benaurances.

Augmenteu el seu nombre i

protegiu-nos a tots sota el vostre mantell blau,

perquè no ens afeixugui el rigor de la vida

i no ens faci tremolar el fred de les seves nits

mentre caminem per aquest món amb l'esperança d'arribar

al Regne on seieu, gloriosa, a la dreta del Crist ressuscitat. Amén.